१४ सर्गः हतः प्रहस्तोवहन् वाणान् विससृजे त्यक्तवान् सृज्यौङ्विसर्गे ॥ १०७ ॥

सेहे कपीरथाश्वांश्च रिपोस्ततर्ह शाखिना। धरित्रीं मुषली तेये प्रहस्तश्चिखिदे न च ॥ १०८ ॥

ज०म० सेहेकपिरित्यादि। कपिर्नीलोवाणान्सेहे सोढवान् रथान श्वांश्च रिपोः प्रहस्तस्य शाखिना तरुणा ततर्ह हतवान् तृहहिंसि हिंसायां हतरथाश्वश्च प्रहस्तोमुषली गृहीतमुषलः धरित्रीं तेये गतवान् अयपयेत्यत्र तथिरनुदात्तेत् न च चिखिदे खिन्नः खिददैन्यइत्यनुदात्तेत् ॥ १०८ ॥

भ० सेहेइत्यादि। कपिर्नीलः सेहे सोढवान् तद्बाणवृष्टिमित्यर्थात् रिपोः प्रहस्तस्य रथमश्वांश्च शाखिना ततर्ह तर्हहिंसे ततः प्रहस्तोमुषलान्वितः सन् धरित्रीं तेये गतः तयङ्गतिरक्षयोः नच चिखिदे खेदं प्राप्तः खिदङ्ध्यौदैन्यके ॥ १०८ ॥

संदुधुक्षे तयोः कोपः पस्फाये शस्त्रलाघवं। नुनोद शाखिनं नीलआवव्रे मुषली तरुं ॥ १०९ ॥

ज०म० सन्दुधुक्षइत्यादि। तयोर्नीलप्रहस्तयोः कोपः सन्दुधुक्षे वृद्धिं गतः अस्त्रलाघवमस्त्रकौशलं पस्फाये वृद्धिं गतः नुनोद शाखिनं